1. И было слово Господне к Ионе, сыну Амафиину:
УПО: І було слово Господнє до Йони, Аміттаєвого сина, таке:
KJV: Now the word of the LORD came unto Jonah the son of Amittai, saying,

2. встань, иди в Ниневию, город великий, и проповедуй в нем, ибо злодеяния его дошли до Меня.
УПО: Устань, іди до Ніневії, великого міста, і проповідуй проти нього, бо їхнє зло прийшло перед лице Моє.
KJV: Arise, go to Nineveh, that great city, and cry against it; for their wickedness is come up before me.

3. И встал Иона, чтобы бежать в Фарсис от лица Господня, и пришел в Иоппию, и нашел корабль, отправлявшийся в Фарсис, отдал плату за провоз и вошел в него, чтобы плыть с ними в Фарсис от лица Господа.
УПО: І встав Йона, щоб утекти до Таршішу з-перед Господнього лиця. І зійшов він до Яфи, і знайшов корабля, що йшов до Таршішу, і дав заплату його, і ввійшов у нього, щоб відплисти з ними до Таршішу з-перед Господнього лиця.
KJV: But Jonah rose up to flee unto Tarshish from the presence of the LORD, and went down to Joppa; and he found a ship going to Tarshish: so he paid the fare thereof, and went down into it, to go with them unto Tarshish from the presence of the LORD.

4. Но Господь воздвиг на море крепкий ветер, и сделалась на море великая буря, и корабль готов был разбиться.
УПО: А Господь кинув сильного вітра на море, і знялася на морі велика буря, і вже думали, що корабель буде розбитий.
KJV: But the LORD sent out a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship was like to be broken.

5. И устрашились корабельщики, и взывали каждый к своему богу, и стали бросать в море кладь с корабля, чтобы облегчить его от нее; Иона же спустился во внутренность корабля, лег и крепко заснул.
УПО: І налякалися моряки, і кликали кожен до своїх богів, і викидали ті речі, що були на кораблі, до моря, щоб полегшити себе. А Йона зійшов до споду корабля, і ліг, і заснув.
KJV: Then the mariners were afraid, and cried every man unto his god, and cast forth the wares that were in the ship into the sea, to lighten it of them. But Jonah was gone down into the sides of the ship; and he lay, and was fast asleep.

6. И пришел к нему начальник корабля и сказал ему: что ты спишь? встань, воззови к Богу твоему; может быть, Бог вспомнит о нас и мы не погибнем.
УПО: І приступив до нього керівник корабля, та й сказав йому: Чого ти спиш? Уставай, заклич до свого Бога, може згадає цей Бог про нас, і ми не згинемо.
KJV: So the shipmaster came to him, and said unto him, What meanest thou, O sleeper? arise, call upon thy God, if so be that God will think upon us, that we perish not.

7. И сказали друг другу: пойдем, бросим жребии, чтобы узнать, за кого постигает нас эта беда. И бросили жребии, и пал жребий на Иону.
УПО: І сказали вони один до одного: Ідіть, і киньмо жеребки, та й пізнаємо, через кого нам оце лихо. І кинули вони жеребки, і впав жеребок на Йону.
KJV: And they said every one to his fellow, Come, and let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon us. So they cast lots, and the lot fell upon Jonah.

8. Тогда сказали ему: скажи нам, за кого постигла нас эта беда? какое твое занятие, и откуда идешь ты? где твоя страна, и из какого ты народа?
УПО: І сказали до нього: Об'яви ж нам, через що нам це лихо? Яке твоє зайняття, і звідки ти йдеш? Який твій край, і з якого ти народу?
KJV: Then said they unto him, Tell us, we pray thee, for whose cause this evil is upon us; What is thine occupation? and whence comest thou? what is thy country? and of what people art thou?

9. И он сказал им: я Еврей, чту Господа Бога небес, сотворившего море и сушу.
УПО: І сказав він до них: Я єврей, і боюся я Господа, Небесного Бога, що вчинив море та суходіл.
KJV: And he said unto them, I am an Hebrew; and I fear the LORD, the God of heaven, which hath made the sea and the dry land.

10. И устрашились люди страхом великим и сказали ему: для чего ты это сделал? Ибо узнали эти люди, что он бежит от лица Господня, как он сам объявил им.
УПО: І налякалися ті люди великим страхом, і сказали до нього: Що це ти наробив? Бо ці люди довідалися, що він утікає з-перед Господнього лиця, бо він це їм об'явив.
KJV: Then were the men exceedingly afraid, and said unto him. Why hast thou done this? For the men knew that he fled from the presence of the LORD, because he had told them.

11. И сказали ему: что сделать нам с тобою, чтобы море утихло для нас? Ибо море не

переставало волноваться.
УПО: І вони сказали до нього: Що ми зробимо тобі, щоб утихомирилось море, щоб не заливало нас? Бо море бушувало все більше.
KJV: Then said they unto him, What shall we do unto thee, that the sea may be calm unto us? for the sea wrought, and was tempestuous.

12. Тогда он сказал им: возьмите меня и бросьте меня в море, и море утихнет для вас, ибо я знаю, что ради меня постигла вас эта великая буря.
УПО: І сказав він до них: Візьміть мене, і киньте мене до моря, і втихомириться море перед вами; бо я знаю, що через мене оця велика буря на вас.
KJV: And he said unto them, Take me up, and cast me forth into the sea; so shall the sea be calm unto you: for I know that for my sake this great tempest is upon you.

13. Но эти люди начали усиленно грести, чтобы пристать к земле, но не могли, потому что море все продолжало бушевать против них.
УПО: І міцно гребли ці люди, щоб дістатися до суходолу, та не могли, бо море бушувало все більш проти них.
KJV: Nevertheless the men rowed hard to bring it to the land; but they could not: for the sea wrought, and was tempestuous against them.

14. Тогда воззвали они к Господу и сказали: молим Тебя, Господи, да не погибнем за душу человека сего, и да не вменишь нам кровь невинную; ибо Ты, Господи, соделал, что угодно Тебе!
УПО: І вони кликнули до Господа та й сказали: О Господи, нехай же не згинемо ми за душу цього чоловіка, і не давай на нас неповинної крови, бо Ти, Господи, чиниш, як бажаєш!
KJV: Wherefore they cried unto the LORD, and said, We beseech thee, O LORD, we beseech thee, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood: for thou, O LORD, hast done as it pleased thee.

15. И взяли Иону и бросили его в море, и утихло море от ярости своей.
УПО: І підняли вони Йону, і кинули його до моря, і спинилося море від своєї лютости.
KJV: So they look up Jonah, and cast him forth into the sea: and the sea ceased from her raging.

16. И устрашились эти люди Господа великим страхом, и принесли Господу жертву, и

дали обеты.
УПО: І налякалися ці люди Господа великим страхом, і приносили Господеві жертви, і складали обітниці.
KJV: Then the men feared the LORD exceedingly, and offered a sacrifice unto the LORD, and made vows.

17. (2-1) И повелел Господь большому киту поглотить Иону; и был Иона во чреве этого кита три дня и три ночи.
УПО:(2-1) І призначив Господь велику рибу, щоб вона проковтнула Йону. І був Йона в середині цієї риби три дні та три ночі.
KJV: Now the LORD had prepared a great fish to swallow up Jonah. And Jonah was in the belly of the fish three days and three nights.